

ת"פ 1700/04/16 - מדינת ישראל נגד שלום מכלוף

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 1700-04-16 מדינת ישראל נ' מכלוף
תיק חיצוני: 28159/2014

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שלום מכלוף

החלטה

בפני בקשת ב"כ הנאשם להורות על זיכוי של הנאשם מבלי לחייבו להשיב לאשמה.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי נקיטת צעדי זהירות בחיה, עבירה בניגוד לסעיף 338(א)(6) לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום ביום 25.6.14 בשעה 16:45 לערך הנאשם לא נקט באמצעי זהירות מפני סכנה מסתברת הכרוכה בכלב שבהחזקתו, בכך שהכלב נשאר בחצר הדירה, כשהוא לא קשור וללא זמם וכתוצאה מכך, קפץ מעל הגדר, יצא מחצר הדירה ושוטט לבדו ברחוב.

עוד נטען כי הכלב רץ לעברו של קטין בן 5 שהיה בגן השעשועים במגידו 13 באשקלון, ונשך את הקטין בפניו במצחו ובשפתיו. הקטין נחבל חבלות של ממש ונאלץ לעבור ניתוח בבית החולים.

נטען כי במעשים שלעיל, נקט הנאשם בדרך נמהרת ורשלנית שהיה בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לחבלה.

2. הנאשם כפר במיוחס לו ונשמעה פרשת התביעה במלואה. מטעם המאשימה העידו 6 עדים, הוגשו מסמכים, ואף נערך ביקור במקום האירוע.

3. לטענת ב"כ הנאשם המאשימה לא הוכיחה ולו לכאורה כי הנאשם התרשל. לדבריו אין חובה חוקית לקשור את הכלב בחצר, לדבריו על פי הפסיקה (ע"פ (חיפה) 179-06-10 **מדינת ישראל נ' ברשד**) העובדה שהכלב נשך אינה רלוונטית לשאלת הרשלנות. לדבריו המאשימה לא הוכיחה כי הכלב לא היה קשור, וללא זמם ואף לא הוכיחה כי קפץ מעל הגדר. ולפיכך, בין אם הכלב נשך ובין אם לאו, לא הוכיחה המאשימה את רשלנות הנאשם.

4. ב"כ המאשימה טענה כי על בית המשפט לקבוע אם הנאשם נקט אמצעי זהירות נאותים מפני סכנה מסתברת מהכלב שבהחזקתו. לדבריה מהודעת הנאשם עולה כי הכלב ברח בעבר מחצר הבית, ואף על פי כן הנאשם השאירו בחצר הבית מבלי לקשור אותו, ובסופו של יום הכלב נמצא מחוץ לחצר, ולפיכך יש בכך ללמד על

התרשלותו. על כן יש לחייב את הנאשם להשיב לאשמה.

דין

5. המחלוקת בין הצדדים, מתמקדת בשאלת קיומה או העדרה של תשתית ראייתית בסיסית לשאלת **רשלנות** הנאשם.

(יש בין הצדדים מחלוקת ביחס לעובדות נוספות, כגון זהות הכלב שנשך את הקטין, המקום בו היתה הנשיכה, ועוד, אלא שביחס לעובדות אלו לא טען ב"כ הנאשם להעדרה של תשתית ראייתית המספקת לשלב זה של הדין).

6. די בקיומן של ראיות "דלות" להוכחת יסודות העבירה המיוחסת לנאשם:

"כפי שנקבע ב- ע"פ 405/80... בעקבות ע"פ 28/49... וע"פ 732/76, הרי כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה... ודי במערכת ראיות ראשונית..."

(י.קדמי, על סדר הדין הפלילי, חלק שני, מהדורה תשס"ט - 2009 - בעמוד 1447).

"אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת... אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום [בפרשת העובדות] די בכך, שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים באישום..."

(י.קדמי, על סדר הדין הפלילי, חלק שני, מהדורה תשס"ט - 2009 - בעמוד 1446).

7. בענייננו, הובאו ראיות לכך שכלבו של הנאשם נמצא בגן השעשועים, מחוץ לתחומי ביתו, ללא השגחה, ללא רצועה וללא זמם (בין אם בסופו של יום יקבע בית המשפט כי הכלב אף נשך את הקטין ובין אם לאו).

הובאו ראיות לכך שהכלב ברח בעבר (הדברים עולים מהודעת הנאשם ת/5 ש' 36).

הובאו ראיות, הגם שקלושות, לכך שהכלב נהג לברוח הרבה פעמים, לקפוץ מעל הגדר (הודעתו של הקטין ע"ת/6, אשר הוגשה לבית המשפט ת/6. (בעדותו בבית המשפט חזר בו הקטין מהדברים שמסר בחקירתו במשטרה).

מצבור הראיות שלעיל, עומד בדרישת "ראיות דלות" להוכחת יסוד הרשלנות.

8. "ראיות לכאורה, על פי סעיף 158... הן ראיות התביעה בלבד, ומשקלן כל עוד אינו מופרך, אינו רלוונטי ואין הן מאבדות מערכן הלכאורי גם אם בחומר שהובא בפרשת התביעה קיימות ראיות המחלישות את הראיות המפלילות או אף סותרות אותן..." בש"פ 4192/97 (חסין); דהיינו - בית המשפט בוחן אך ורק את הראיות המפלילות, תוך בידודן מאחרות."

(י.קדמי, על סדר הדין הפלילי, חלק שני, מהדורה תשס"ט - 2009 - בעמוד 1448).

"...חשוב לציין שבית המשפט אינו מתחשב בשלב זה [אין להשיב] בראיות לטובתו של הנאשם העולות מפרשת התביעה."

(י.קדמי, על סדר הדין הפלילי, חלק שני, מהדורה תשס"ט - 2009 - בעמוד 1449).

9. על כן, בשלב זה [אין להשיב לאשמה], בית המשפט אינו מתחשב בראיות המשמשות לטובתו של הנאשם, לרבות בדברי הנאשם בהודעתו ת/5 ביחס לאמצעי הזהירות שנקט ביחס להחזקת כלבו.

10. לאור האמור, ומשעמדה המאשימה בדרישה הראייתית הנדרשת לשלב זה של הדיון, אני מחייבת את הנאשם להשיב לאשמה.

11. ביום 27.3.18 משעה 9:30 ישמעו פרשת ההגנה וסיכומי המאשימה.

12. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ז' אדר תשע"ח, 22 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.